

Божественні дари: доведення доказу усьому людству

Божественні дари: доведення
доказу усьому людству

<https://islamhouse.com/2809108>

- [Божественні дари: доведення доказу усьому людству](#)
 - [Передмова Божественні дари: доказ усьому людству](#)
 - [Частина перша Божественні дари і їх вплив на доведення доказу людству](#)

- Частина перша: Погляди на виникнення людини
- Вступ
 - 1. Погляд перший: “Давньо-релігійний”.
 - 2. Погляд другий: матеріалістичний.
 - 3. Погляд третій: секулярний.
 - 4. Ісламський погляд на походження людини і всесвіту.
- Розділ другий: деякі Божественні дари
- Розділ третій: види знамень, феноменів і незрівняностей Священного Корану

- Чудеса Священного Корану
 - Зримі, матеріальні неперевершеності
 - Неперевершеність красномовства
 - Неперевершеність керівництва
 - Неперевершеність законодавства
 - Наукові феномени у Корані і Сунні
- Частина друга Наукові чудеса у Священному Корані і Пророчій Сунні.
- Вступне слово про важливість наукових феноменів
 - Наукові феномени

- Види наукових феноменів в Священному Корані і Сунні
- Всевишній Аллах сказав:
- Науковий факт
- Феномен
- Всевишній Аллах сказав:
- Науковий факт
- Феномен
- Всевишній Аллах сказав:
- Науковий факт
- Феномен
- Науковий факт
- Феномен
- Науковий факт

- [Феномен](#)
- [Науковий факт](#)
- [Феномен](#)
- [Науковий факт](#)
- [Феномен](#)
- [Науковий факт](#)
- [Феномен](#)
- [Науковий факт](#)
- [Феномен](#)
- [Наукові факти](#)
- [Феномен](#)

Божеественні

дари: доведення доказу усьому
людству

З ім'ям Аллаха Милостивого,
Милосердного

Хвала Аллаху, Який створив небеса й землю та зробив темряву й світло! Але й після цього ті, які не увірували, додають Господу своєму рівних!

Я звеличую тебе, о Аллах, славою вдячних за те, що повів нас вірною дорогою, дорогою тих, кого ти облагодіяв, із перших та останніх поколінь. І дарував Ти нам дари із милості Твоєї, о Найщедріший із щедрих.

А потому:

В основу цієї книги (Божественні дари: доведення доказу усьому людству) покладено лекцію, яку я прочитав на виставці культури у

1425 р. гіджри, на прохання шановного пана, керівника містечка, який займається підготовкою сил безпеки у Благородній Мецці, полковника Марзука ібн Матира аль-Хаммаша. Він попрохав мене підготувати цю лекцію у найкращому вигляді для того, аби вона принесла максимальну користь слухачам, нехай Аллах винагородить його за це благом. Також висловлюю велику подяку шановному пану, голові відділу у справах зв'язків із громадськістю, Халіду ібн Хумейдану аль-Хаміду за його величезний внесок у процес її підготовки та організації. Я дуже вдячний, після

вдячності Всевишньому Аллаху, міністру внутрішніх справ, його світлості аміру Наїфу ібн Абд аль-Азізу Аль-Сауду, хай береже його Аллах. А також його заступнику, вельмишанованому Мухаммаду ібн Наїфу ібн Абд аль-Азізу, хай береже його Аллах, і його шановному помічнику у справах безпеки, його світлості Мухаммаду ібн Наїфу ібн Абд аль-Азізу, хай береже його Аллах, за їх цінний внесок в організацію виставки культури для воєнних частин. Для того, щоб дорогі нашому серцю брати і сини отримали від неї користь для своєї релігії, земного життя, а також служіння книзі Аллаха і Сунні

Його Пророка, мир йому і
благословення Аллаха, а потім
для цієї великої країни і її
благородних керівників, хай
береже їх усіх Всевишній Аллах.

Також хочу висловити подяку
благородному пану,
командуючому містечка у справах
підготовки сил безпеки, усім його
помічникам і відповідальним за
підготовку і організацію
культурних заходів. Я благаю
Аллаха, аби їх старання були на
чаші добрих справ, і нехай Він
допомагає їм у справах релігії і
земного життя.

Доктор Адб Аллах ібн Абд аль-
Азіз аль-Мусліх

Генеральний секретар
міжнародної комісії

По науковим дивам в Корані і
Сунні

При Всесвітній Ісламській Лізі

Передмова Божественні
дари: доказ усьому людству

Хвала Аллаху, Господу світів!
Мир і милість нашому пророку
Мухаммаду, його сім'ї і його
сподвижникам, і всім, хто

послідкував за ними до Судного Дня.

А потому:

Мета цієї книги (Божественні дари: доведення доказу усьому людству) – роз’яснення одного з найважливіших питань у житті людства, а саме: питання доведення і пояснення доказу, який вказує людині на величний шлях пізнання істини, заради якої її було створено. Адже все існуюче у Всесвіті є творіннями Всевишнього Аллаха, які живуть під покровом Його благовоління і милості.

Людина є найважливішим творінням Всевишнього Аллаха, яке Він відокремив з-поміж інших Його створінь, і нагородив її багатьма якостями і милостями, **серед яких:**

А) Милість створення:

Всевишній Аллах створив батька людей, Адама (**мир йому**), Своїми Руками, і дмухнув у нього від Свого Духу, наказав ангелам поклонитись йому на знак поваги і визнання, а також підніс його над багатьма іншими створіннями.

Всевишній Аллах сказав: “Ми створили людині в найкращому образі”. (95:4)

І сказав: “Ось твій Господь сказав ангелам: “Я створю людину з глини. Коли Я розмірю її та вдихну в неї зі Свого Духу, то впадять перед нею ниць”. І вклонилися всі ангели, крім Ібліса, який вивищився й став одним із невіруючих”. (38:71-74)

Сказав Аллах: “Ми пошанували синів Адама й дозволили їм пересуватися сушею та морем, наділили їх благами й віддали їм велику перевагу перед багатьма іншими творіннями”. (17:70)

Б) Милість панування.

Всевишній Аллах зробив людину центром верховенства у цьому Всесвіті. Він підкорив їй усе, що існує у світі, задля її ж користі і потреб. І все існуюче було створено на благо людини.

Аллах Всевишній сказав: “Аллах – Той, Хто створив небеса й землю, пролив із неба воду й виростив нею плоди для вашого прожитку. Він підкорив вам кораблі, які пливають морем за наказом Його. Він підкорив вам ріки й підкорив вам сонце й місяць, які невпинно рухаються, підкорив вам ніч і день. Він

дарував вам усе, що ви просили. Якщо ви почнете рахувати милості Аллаха, то не перелічите їх. Воістину, людина – несправедлива й невдячна”.
(14:32-34)

І сказав Аллах: “Хіба вони не бачать, що Аллах підкорив вам те, що на небесах і на землі, і що Він щедро дарував вам блага Свої, відкриті й потаємні? Серед людей є такий, хто сперечається про Аллаха, не маючи ні знання, ні прямого шляху, ні ясного писання”. (31:20)

В) Милість керівництва.

Всевишній Аллах вказав людині на правильний і вірний шлях. Він навів докази і аргументи, які людина здатна побачити у собі – у своїй здоровій, незіпсованій природі. Також Він відправив до неї посланців і дарував закони, які таять у собі все, що необхідно для її релігії і земного життя.

Всевишній Аллах виправдав тих, до кого ці докази не дійшли.

Всевишній Аллах сказав: “Ми ж не карали нікого, не відправивши перед тим посланця”. (17:15)

Також Всевишній виправдав того, хто не спроможний зрозуміти істину через втрату здорового

глузду, або через відсутність інших систем сприйняття: слуху, зору чи мови.

Всевишній Аллах за допомогою одкровенень дав відповіді на запитання, які завжди і у всі часи хвилювали людство: “Хто я?”, “Для чого я прийшов у цей світ?” і “Куди я прямую?”

Мислителі і філософи не в змозі дати відповіді на ці запитання, перебуваючи далеко від одкровення.

Однак Бог, Творець, Котрий знає глибини і тайни людської душі, дає відповіді на ці запитання. Як сказав Всевишній Аллах:

“Клянуся душею, і Тим, Хто розмірив її, і відкрив їй грішність і праведність її!” (91:7-8) Він дав на них ґрунтовні, вичерпні відповіді. **Всевишній сказав:** “Розповідали і про посланців-благовісників та застерігачів, щоб не мали люди після цього доказу проти Аллаха. Аллах 0 Великий, Мудрий!” (4:165) І сказав: “Якби Ми знищили їх покаранням раніше за [Мухаммада], **то вони б сказали:** “Господи наш! Чому Ти не відіслав до нас посланця? Ми пішли б за його знаменням ще перед тим, як стали приниженими й зганьбленими!” (20:134)

Г) Милість мислення.

Розум – велика милість, яку
Всевишній Аллах дав людині,
виділивши її з-поміж інших
творінь у цьому світі. Завдяки
йому людина здатна мислити і
задуматися про себе та інші
творіння Всевишнього Аллаха,
пізнавати і спостерігати за
мовними знаменнями і
очевидними доказами, які
вказують на єдиність
Всевишнього Аллаха і величність
Його сили. Багато аятів
Преславною Корану закликають
людство задуматись над
знаменнями, які їх оточують.

Всевишній Аллах сказав:
“Воістину, у створенні небес і

землі, у розрізненні дня та ночі, у кораблі, що пливе морем, маючи у собі те, що приносить людям користь; у воді, яку Аллах зіслав із неба та якою оживив землю після смерті її, розселивши там різних тварин; у зміні вітрів, у покірній хмарі, яка висить між небом і землею, у всьому цьому — знамення для людей, які розуміють!” (2:164)

І сказав Аллах: “На землі є знамення для впевнених людей, а також у вас самих! Невже ви не бачите?” (51-20-21)

Всевишній Аллах віддав шану віруючим, які змушують

працювати свій мозок,
замислюючись над Його
царством.

Сказав Всевишній: “Воістину, у
творінні небес і землі, у
розмежуванні ночі та дня, в
усьому цьому – знамення для
обдарованих розумом, які
згадують Аллах стоячи, сидячи та
лежачи, які роздумують над
творінням небес і землі: “Господи
наш! Ти не створив все це марно.
Преславний Ти! Врятуй же нас від
кари вогнем!” (3:190)

Д) Милість поклоніння.

Всевишній Аллах роз’яснив, що
людина створена з однією

ГОЛОВНОЮ МЕТОЮ – ПОКЛОНЯТИСЬ
ЙОМУ ЄДИНОМУ.

Всевишній Аллах сказав: “Я
створив джинів та людей лише
для того, щоб вони поклонялися
мені”. (51:56)

Всевишній Аллах випробував
людину поклонінням для того,
аби дізнатись, хто віддасть
перевагу своїм пристрастям та
бажанням інших людей, а хто
звільниться з полону низьких
жадань та безчестя, керуючись
Благородним Кораном і шляхом
Милостивого, Милосердного.

Всевишній Аллах сказав:
“Воістину, Ми створили людину

зі змішаної краплі сім'я,
випробовуючи її, а потім
дарували їй слух та зір. Воістину,
Ми повели її шляхом, буде вона
вдячною чи невдячною”. (76:2-3)

Всевишній Аллах відає про те, що
людина завжди пов'язана з тим,
до кого вона може звернутись по
допомогу і віднайти прихисток у
скрутних ситуаціях. Тільки
Творець, який наділяє прожитком,
керує царством небес і землі,
гідний такого відношення. Якщо
ж людина не віддасться
поклонінню і послуху своєму
Господу, то, безумовно, вона
потрапить у приниження і рабство
когось або чогось, окрім Аллаха.

Адже служіння одному
Всевишньому звільняє людину від
рабства та приниження перед
тими, хто на це не заслуговує.

Пророк Мухаммад (мир йому і
благословення Аллаха) сказав:
“До правдивих і праведних імен
відносяться Харіс[1] і Гаммам[2]”.

Е) Милість намісництва на землі.

Дана милість є результатом
поклоніння. Всевишній сказав: “І
коли сказав Господь твої ангелам:
“Я поставлю намісника на землі!”,
то вони запитали: “Ти хочеш
поставити там того, хто чинитиме
безчестя та проливатиме кров,
тоді як ми прославляємо Тебе

хвалою та славимо святість
Твою?” Він відповів: “Я знаю те,
чого не знаєте ви!” (2:30)

Саме тому ангели прагнули до
нього. Однак вибір Всевишнього
Аллаха для виконання цієї місії
впав на людину.

Я сподіваюсь на допомогу та
підтримку Всевишнього Аллах у
роз’ясненні цих божественних
дарів – у доведенні доказів
людству. Особливо тим, хто
потопає у пристрастях, жаданнях
та сумнівах. Можливо, ми –
мусульмани – допоможемо їм
вийти з темряви невігластва до
світла ісламу. Саме тому я

вирішив висвітлити питання доведення доказу і роз'яснення істинного шляху. Я планую приділити особливу увагу питанням феноменів, чудес та неперевершеності, наводячи переконливі докази і аргументи. У наш час наука стала правдивим свідком, вона є вершиною знань, а засуджувати її може тільки невіглас.

Однак Всевишній Аллах роз'яснив нам вірний шлях і навів докази, аби людина дізналась, для чого була створена, що від неї вимагають і як все це виконати? Яким чином має бути побудоване її життя під покровом істинного

шляху і джерела, яке утамовує спрагу? Цей шлях ясніший від сонця у безхмарний день, він є світилом для доведення доказу, котрий приводить до ладу життя мусульманина, його віровчення і поклоніння, культуру і норів, і всі інші життєві сторони.

Всевишній сказав: “Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені. Я не бажаю від них наділу та не потребую, щоб вони годували Мене! Воістину, Аллах – Наділяючий, Володар Могутності!” (51:56-58)

І сказав: “Скажи: “Воістину, моя молитва й виконання обрядів, моє життя й смерть – це все належить Аллаху, Господу світів! Немає рівного Йому. Саме це наказано мені, і я – перший із відданих Йому!”

Таким чином, це поклоніння приводить у гармонію усе наше життя. Хай Аллах дарує милість нашим вченим, які дали таке визначення законодавчій постанові (хукм): “Звернення Аллаха, пов’язане з діяннями зрілих, відповідальних людей (мукалляф), яке може бути обов’язковим, бажаним, дозволеним, небажаним або ж

забороненим”. Це означає, що яку б справу не вчинила людина, Аллах уже виніс рішення щодо цього діяння. Людина повинна підкорятись цій постанові, виконуючи волю одного єдиного Всевишнього Аллаха.

Сподіваюсь, що Всевишній Аллах підтримає мене у роз’ясненні цих доказів.

Нехай благословить Аллах і вітає нашого пророка Мухаммада, його сім’ю і сподвижників.

Написав:

Д-р Абд Аллах ібн Абд аль-Азіз
аль-Мусліх

Частина перша Божественні дари і їх вплив на доведення доказу людству

Іслам має свій, особливий погляд на виникнення людства, у якого немає аналогів і який не ґрунтується на вивченні історії людства. Це незалежний, самостійний, повний, гармонійний погляд, який охоплює усі аспекти людської душі і сторони життя. Це єдине сприйняття, котре характеризується повнотою, проникливістю та врівноваженістю. Він розглядає

людину як істоту з якостями, притаманними тільки їй, які відрізняють її від усіх інших творінь. Людина – творіння Всевишнього Аллаха. Він створив прабатька людства – Адама (мир йому) Своїми Руками, дмухнув у нього від Духу Свого і наказав ангелам впасти ниць перед ним. Продовженням цих особливостей є фітра – уроджена непорочна природа, з якою людина з’являється на цей світ. Вона є початком послання, яке несуть у собі сини Адама, а з ними – встановлений доказ, який веде до Всевишнього Аллаха.

Частина перша: Погляди на виникнення людини

Вступ

Вчені-антропологи поділяють періоди життя людини на:

Перший період: Доісторичний, який, у свою чергу, поділяється на багато інших під-періодів, **серед яких:**

1. Кам'яний вік.
2. Період тотемізму.
3. Первісні часи.

Такий поділ на періоди чимось нагадує гіпотези, які не мають немає категоричних доказів з

наукової точки зору. Навпаки, усі вони є вигадками і припущеннями, які зазнали впливу давніх язичницьких вірувань і спотворених релігій.

Через відсутність доказів і аргументів люди не володіють жодною достовірною інформацією про ці періоди, яка могли б з упевненістю підтвердити припущення людини. Будь-які дискусії навколо цієї теми залишаються здогадками.

Вільям Дюрант у своїй книзі “Історія цивілізацій” і Жан Жак Руссо у книзі “Суспільний договір” вказали на те, що не

існує достовірної інформації про людину у доісторичний період. А все, що видається за дійсність, є лише вигадками та припущеннями, у яких немає жодного зв'язку з реальністю.

Другий період: Період після запису історії.

Цей період сягає своїм корінням періоду близько шести тисяч п'ятиста років тому. Усе, що було зазначено про попередній період, практично повністю співпадає із даним періодом. Якщо, все ж, якісь докази і були виявлені, то всі вони зазнали фальсифікацій або спотворення.

Що ж стосується більш пізніх періодів, то саме тоді з'явилися різноманітні теорії, які порушували питання про походження життя людини. Серед них були такі, що базувались на давніх релігійних засадах. А були й такі, які ґрунтувались на теорії тваринного походження людини, котру висунув Дарвін у своїй “теорії походження видів”.

Ми розглянемо ісламський погляд на походження людського життя і побачимо, що він є найбільш правильним і доцільним, порівняно з іншими сприйняттями. Далі ми згадаємо про його зв'язок із буттям та

життям. Таким чином, роз'яснюючи силу доказів, на основі яких ми, мусульмани, будуємо наше уявлення про походження життя і людини. А також переконання відносно її минулого, теперішнього і майбутнього, мету її створення і тих великих дарів, якими її наділив Всевишній. **Він сказав:** “Невже цього не знатиме Той, Хто все створив, Проникливий, Відаючий?” (67:14)

1. Погляд перший: “Давньо-релігійний”.

Усі ці погляди про походження людини, які ґрунтуються на

спотворених і перекручених релігійних переконаннях, на вселяють жодної переконливості. Їх будуть перекручувати до моменту настання Судного дня. Наприклад, якщо заглянути у Євангеліє 1990 року, а потім – у 1996 року видавництва, то ми виявимо у ньому безліч розбіжностей.

А що тоді говорити про ті публікації, які існували задовго до них? Цьому є багато пояснень, однак зараз не місце для того, аби їх обговорювати.

Сутність цього погляду полягає у тому, що спочатку поява людини

і, власне, її походження, розглядалися як злочин. Адже від самого народження людина несе на собі тягар гріха за те, що Адам (мир йому) не послухався свого Господа. І це продовжується доти, доки гріх не спокутується. Ця ідея також говорить, що Всевишній Аллах послав свого одного, єдиного сина Ісуса, **сказавши йому**: “Я вб’ю тебе для того, аби втамувати свій гнів, а після цього я буду вдоволений людьми”.

В Євангелії від Іоанна (3:16) сказано: “Адже Бог настільки любить світ, що віддав свого єдинородного Сина, аби кожен, хто виявляє, що вірить у нього, не

загинув, а отримав вічне життя”. Аллах вищий від того, що говорять несправедливі. Немає жодного сумніву, що ці слова сповнені порочності. Усі ці наклепи – результат обмежених людських помислів. Сенсація справедливості полягає не в тому, щоб убивати невинного. **Правду сказав Всевишній Аллах: “Якби він був не від Аллаха, то вони знайшли там багато протиріч!”** (4:82)

2. Погляд другий: матеріалістичний.

Чарльз Дарвін поклав матеріалістичний погляд в основу

своєї “теорії походження видів”, у якій він заявив, що людина походить від тварини.

На основі теорії Чарльза Дарвіна свої погляди побудували Зігмунд Фрейд, Карл Маркс і Еміль Дюркгейм. Хоча кожен із них відрізняється один від одного з точки зору філософії, але все ж вони одноголосі щодо тваринного походження людини і її матеріалізму. Ця теорія зображує людину у спотвореному вигляді, виводячи її за межі людського єства.

Наукові дослідження довели хибність цієї теорії і більшість

вчених від неї відмовились. Існує безліч книг та статей, які роз'яснили її неслухність і безпідставність.

3. Погляд третій: секулярний.

Прибічники цієї думки закликають до відмежування релігії від життя, запевняючи, **що за допомогою науки можна вирішити проблеми людини у всіх життєвих аспектах: економічних, психологічних, соціальних.** Вони переконані, що лише наука спроможна встановити у світі справедливість.

Але після численних спроб, котрі тривали понад вісімдесят років, вони прийшли до ганебних результатів. Адже саме єство людини вказує на необґрунтовність цих поглядів. Великі західні вчені та філософи сказали:

“Ми зазнали невдачі у багатьох сферах. У психології, оскільки нищівні душевні хвороби повністю охопили як окремих особистостей, так і цілі групи. Що ж стосується соціальної сфери, то там спостерігається повна розруха у всіх загальнолюдських стосунках і початок неприпустимих і негідних

відносин серед людей. Усе це не потребує жодної аргументації через свою очевидність і зрозумілість”.

Серед прибічників секуляризму є й інша група, яка взагалі не сприймає релігію, припускаючи, що вона обмежує свободу, суперечить науці і розуму. Досить чітко це прослідковувалось після промислового перевороту, який почався у середині дев'ятнадцятого століття і тривав аж до початку двадцятого.

Сьогодні пропагандисти західного секуляризму хочуть, аби він став загально-обов'язковою релігією

для всіх, іноді називаючи її “свободою”, а іноді – демократією. Але після таких відразливих результатів, як розлад суспільства, несправедливість, душевні розлади, які охопили більшу частину світу, усім стала зрозуміла його безглуздість.

Докази усьому цьому можна знайти у науковому зізнанні американських академіків, яке опублікували після одинадцятого вересня[3].

4. Ісламський погляд на походження людини і всесвіту.

Ісламу притаманний свій, особливий погляд на виникнення

людини, у якого немає аналогів і який не зосереджується на вивченні людської історії. Це незалежний, самостійний, повний, гармонійний погляд, який охоплює усі грані людської душі і сторони життя. Це чи не єдине сприйняття, яке характеризується повнотою, проникливістю і врівноваженістю. Іслам розглядає людину як істоту з особливостями і рисами, притаманні лише їй, які відрізняють її від інших створінь.

Всевишній Аллах сповістив нас про те, що Він створив людину шанованою, чистою і невинною.

Аллах сказав: “Ось твій Господь сказав ангелам: “Я створив людину з глини. Коли я розмірю її та вдихну в неї зі Свого Духу, то впадять перед нею ниць””. (38:71-72)

І сказав: “І коли сказав Господь твій ангелам: “Я поставлю намісника на землі!”, **то вони запитали:** “Ти хочеш поставити там того, хто чинитиме безчестя та проливатиме кров, тоді як ми прославляємо Тебе хвалою та славимо святість Твою?” Він відповів: “Я знаю те, чого не знаєте ви!”

Ознаки того, що Всевишній Аллах вшанував людину є очевидними від самого початку її створення. Він створив її Своїми Руками, вдихнув в неї зі Свого Духу, наказав ангелам впасти перед нею ниць. Також до ознак виявлення пошани відноситься і те, що діти Адама (мир йому) завжди народжувались з чистими, неперевершеними, вродженими якостями. Сказав Всевишній: “Ми пошанували синів Адама й дозволили їм пересуватися сушею та морем, наділили їх благами й віддали їм велику перевагу перед багатьма іншими творіннями!” (17:70)

Імам Муслім у своєму збірнику достовірних хадісів повідомив від Іяда ібн Хімара аль-Муджаший, що якимось, під час проповіді, Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: “Воістину, Господь мій повелівав навчати вас тому, чого ви не знали, і тому, що Він навчив мене сьогодні. [Він сказав]: “Будь-яке майно, яке Я дарував рабу, є дозволеним [для нього]. Воістину, Я створив усіх Моїх рабів ханіфами[4], але до них почали з’являтися шайтани, які відвернули їх від їх релігії, оголосили забороненим те, що Я дозволив їм, і наказували їм поклонятись урівні зі Мною тому,

щодо чого Я не наводив жодних доказів””[5].

Це підтвердження того, що Аллах створив людей з уродженою якістю і схильністю до віри у існування Бога-Творця, Який панує над усім, а кожне творіння перебуває під Його владою. У всього сотвореного лише Один Творець – Всевишній Аллах. Як сказав про це Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха): “Кожне немовля народжується на своїй фітрі[6], і його батьки роблять з нього іудея, християнина або вогнепоклонника!”[7]

Хіба бачив ти більшу пошану?

Дарвіністи зробили з людини тварину, а ті, хто заявляє про одвічну гріховність людини, дозволили собі вільно розпоряджатись релігією Аллаха. Тим самим, вони хочуть або зробити людину неповноцінною, або зробити її рабом власних пристрастей і бажань, який буде жити подібно тваринам.

Мене дуже засмучує те, що багато з цього вже пустило своє цупке коріння у західних суспільствах, які власноручно обрали для себе такий шлях.

Ісламу притаманний свій, особливий погляд на виникнення людини, у якого немає аналогів і який не зосереджується на вивченні людської історії. Це незалежний, самостійний, повний, гармонійний погляд, який охоплює усі грані людської душі і сторони життя. Це чи не єдине сприйняття, яке характеризується повнотою, проникливістю і врівноваженістю. Іслам розглядає людину як істоту з особливостями і рисами, притаманні лише їй, які відрізняють її від інших створінь.

Сказав Всевишній: “Ми пошанували синів Адама й дозволили їм пересуватися сушею

та морем, наділили їх благами й віддали їм велику перевагу перед багатьма іншими творіннями!”
(17:70)

Хіба бачив ти більшу пошану?

Дарвіністи зробили з людини тварину, а ті, хто заявляє про одвічну гріховність людини, дозволили собі вільно розпоряджатись релігією Аллаха. Тим самим, вони хочуть або зробити людину неповноцінною, або зробити її рабом власних пристрастей і бажань, який буде жити подібно тваринам.

- Дар уроджених якостей людини.
- Дар розуміння.
- Дар місії посланців (мир ім).
- Дар зісланих писань.
- Дар підтримки посланців чудесами.

Розділ другий: деякі Божественні дари

Аллах наділив людство численними милостями, які ніхто не в змозі перерахувати.

Щасливий той, кому Всевишній Аллах, зі Своєї милості, відкрив знання людству, аби воно осягнуло розумом божественні дари. Я покладаюсь на допомогу Всевишнього Аллаха у роз'ясненні п'яти найважливіших божественних дарів, якими Він наділив людей, **а саме:** дар уроджених якостей; дар мислення, яке допомагає розмірковувати над царством Всевишнього Аллаха; дар місії посланців Аллаха (**мир їм**); дар зіслання писань і дар підтримки посланців чудесами. Ці п'ять дарів – найважливіші, адже вони служать доказом Всевишнього Аллаха Його рабам, а також

роз'яснюють докази, які вказують на велич Творця.

Дар перший: дар уроджений якостей людини (Фітра)

Лексичне значення арабського слова Фітра – це стан творіння, тобто сотворіння і надбання. [8] Говорять: фатарагу, яфтарату - **що означає:** створив, створює і створить щось. [9] Що ж стосується термінологічного значення слова Фітра, то – це те знання про Всевишнього Аллаха з яким Він створив кожне творіння. [10]

Абу аль-Гейсам сказав: “Фітра – це та властивість, з якою

зароджується немовля в утробі матері”.[\[11\]](#)

Як сказав Всевишній Аллах у Священному Корані, передаючи слова Ібрагіма (мир йому):
“...окрім Того, Хто мене створив. Воістину, Він поведе мене прямим шляхом!” (43:27)

Таким чином, фітра є основою створіння. Це істина, в якій переконані мусульмани. Адже Всевишній Аллах створив людину чистою, непорочною і богобоязливою. Коли ж з людиною відбуваються якісь зміни, то причиною цьому стають зовнішні фактори. Коли людина

притримується віри, то слідує фітрі, з якою створив її Всевишній Аллах. **І навпаки:** коли вона полишає віру, то суперечить фітрі, своєму уродженому єству. Тому ми бачимо, що віруюча людина живе у гармонії між потребами своєї душі і тіла; між основою своєї природи і поведінкою; між способом життя і божественними законами. І такої злагодженості, гармонії, відповідності ви не знайдете ніде, крім ісламу.

Якщо ми поглянемо на життя мусульманина, то побачимо, що воно протікає у щасті, радості і спокої. Прямою протилежністю є

життя немусульманина, яке минає у лукавстві, відсутності гармонії душі і тіла, а також між фітрою, з якою створив її Всевишній Аллах.

Тому ми віримо в те, що кожен народжується з фітрою, яку заклав у нього Всевишній Аллах. І це перший дар, яким наділив нас Всевишній Аллах і який свідчить про Нього.

Дар другий: дар мислення, який допомагає замислюватись над царством Всевишнього Аллаха

Це розум, який здатний мислити і розмірковувати над величним і неосяжним царством

Всевишнього, небесами і землями. Усі ці думки приведуть розумну людину до того, що за всією цією неперевершеною точністю стоїть Мудрий, а за всією милістю – Милостивий. Якщо її думки зануряться у роздуми про результати та наслідки, які вона бачить, то перед нею відкриється прояв мудрості, святості і недоторканності, знання та величі улаштувань цього світу. Тоді людина буде впевнена, що за всією цією мудрістю стоїть Мудрий, а за милістю – Милостивий, а ще Той, Хто керує царством небес і землі – Живий, Підтримуючий життя, Величний,

Славний. Таким чином мисляча людина досягає істини. Тому Всевишній Аллах наказав нам замислюватись над цим великим царством.

Всевишній сказав: “Воістину, у творінні небес і землі, у розмежуванні ночі та дня, в усьому цьому – знамення для обдарованих розумом, які згадують Аллах стоячи, сидячи та лежачи, які роздумують над творінням небес та землі:

“Господи наш! Ти не створив все це марно. Преславний Ти! Врятуй же нас від кари вогнем!”” (3:190-191)

Людина, яка блукає
різноманітними стежками, **може**
запитати: “Яким є істинний шлях
у використанні розуму для того,
щоб довести існування Творця?”

Наша відповідь буде такою:

“Воістину, пряма дорога,
джерело, що втомлює спрагу,
найбезпечніший, мудрий і
надійний шлях – це шлях
Благородного Корану, у якому
Всевишній Аллах злив воєдино це
велике питання, **сказавши:** “Чи ж
вони просто собі з’явилися із
нічого? Чи, може, вони самі –
творці?” (52:35) Потім Всевишній
Аллах кинув виклик
багатобожникам такими словами:
“Чи це вони створили небеса та

землю? Таж ні, не впевнені вони!”
(52:36)

Суть цього питання, про яке повідомив нам Всевишній Аллах, **можна звести до двох правил:**

Перше правило: кожна дія походить від дійової особи.

Друге правило: дія є результатом сили дійової особи, або деяких його властивостей чи якостей.

Крізь призму самої дії ви можете багато розмірковувати над атрибутами дійової особи.

Візьміть, наприклад, **зародок в утробі матері:** звідки він бере їжу і пиття? Як дихає? Він живе у животі матері, **знаходячись у воді**

за трьома темрявами: морок
матки, морок плаценти (“дитячого
місця”) і морок живота. Коли ж
він виходить з утроби матері, його
пожива переривається обрізанням
пуповини, яка з’єднувала його з
матір’ю. І ми бачимо, що у нього
з’являється нове джерело
годування у вигляді двох
протікаючих річок із
материнських грудей: теплих
узимку і прохолодних влітку.
Коли він приходить у цей світ, то
ми бачимо, що в нього є голос, за
допомогою якого він дає
зрозуміти про свій голод. У нього
є очі, якими він бачить, ноги для
ходіння тощо.

Якщо ви замислитесь над усім цим, пізнаючи, таким чином атрибути Творця, **то зможете з упевненістю сказати:** Той, Хто його створив – Милостивий.

Адже ти бачиш прояв цієї милості, яка оточує людину від самого початку і до кінця. **Ви зможете сказати:** Той, Хто її створив – знає, що було, що є і що буде, адже Він підготував для маленького створіння органи сприйняття – слух, зір, мову і дотик – а також усе, що необхідно для того, аби прожити усі етапи життя.

Ви бачите на його обличчі чотири річки: сльози в очах, слину у порожнині рота, носовий слиз і сірку у вухах. Кожна із цих милостей перебуває на своєму місці і виконує свою функцію, усі атрибути вказують нам на величну мудрість.

Так само продовжуй роздуми про інші явища, аби пізнати атрибути всеосяжності і могутності, творіння і підтримки життя, знання потаємного і явного, верховенства і панування, створіння і творення. Ми твердо переконані, що Той, Хто створив усе це – Один, немає у Нього рівних. Милість, сила творення з

нічого, знання явного і потаємного, турбота про все існуюче – від порошинки й до галактик – усі ці якості належать Всевишньому Аллаху, окрім Нього немає іншого божества, гідного поклоніння.

Воістину, ти вимовиш ці слова і будеш переконаний в цьому усім своїм серцем і душею, але чому? Тому що все, окрім Всевишнього Аллаха – фальш, брехня і омана.

Випадковість. Це інстанція, на яку посилаються ті, хто заперечує існування Всевишнього Аллаха. Та коли розкриваються усі ці великі мудрості у творіннях,

“випадковість” залишає їх безпорадними. Адже випадковості не притаманні ані мудрість, ані послідовність. Цей дивовижний світ, з його великими творіннями, упорядкуванням і системою, з такою неймовірною точністю – непохитний свідок проти “випадковостей” і тих, хто до неї закликає. І якщо ви запитаете їх: “Хто створив світ, людину і життя?” – то побачите, що вони почнуть ховатися за словом “природа”. А якщо ви знову запитаете їх: “Хіба природа сама по собі не створеною?” Адже будь яке створіння залежить від свого творця, і, як ми говорили раніше, за кожною дією стоїть дійова

особа. Потім запитайте їх: “Хіба “природа” перед своїм існуванням не перебувала у небутті?” Небуття не створює само себе. І все існуюче, перш ніж з’явитись, не існувало. Таким чином, воно не здатне створювати себе. Ошукаючий істину, запитуючий про неї – її докази, незаперечні доводи і аргументи – тобі не залишається нічого, окрім як бути з твердим переконанням, до якого не підкрадеться жодна краплина сумніву, що тільки Творець усього цього наділяє уділом і керує цим великим царством небес і землі. Ніхто, окрім Всевишнього Аллаха. І коли ти будеш впевнений у цьому всьому,

тоді ти теж будеш переконаний і в тому, що Він – Єдиний, кому треба поклонятись і підкорятись. “Хіба не Йому належить творити й наказувати? Благословенний Аллах, Господь світів!” (7:54)

Таким чином, другий дар - дар мислення, який допомагає замислюватись над царством Всевишнього Аллаха. Але його одного і фітри недостатньо для доведення доводу. Вони лише сприяють сприйняттю послання і його розумінню.

Дар третій: дар місії посланців (мир їм)

З того часу, як Всевишній Аллах створив на землі людство, посланницькі місії не припинялися. Першим, хто з'явився на землі, був Адам (мир йому), а першим посланцем був Нух (мир йому). Послання пророків і посланців тривало завжди. Не було жодної спільноти, куди б Всевишній Аллах не направив своє послання. І все це тривало доти, поки Господь не завершив посланницьку місію печаттю всіх пророків і посланців, їх господарем і поводитирем — Мухаммадом ібн Абд Аллахом (мир йому і благословення Аллаха). Тому відправлення

пророків і посланців (мир їм і благословення Аллаха) було даром Всевишнього Аллаха, за допомогою якого творінням було доведено довід.

А що ж стосується того, до кого не дійшов заклик або послання, то найбільш правильною буде думка, що Всевишній Аллах випробує їх в Судний день. Хто підкориться Йому – ввійде до Раю, а хто не послухає – ввійде да Пекельного вогню. Як роз'яснив Всевишній Аллах у Священному Корані: “У той День, коли стане видно ногу, їх закликатимуть до поклону, але вони не зможуть цього зробити”.

[\[12\]](#) (68:42)

У цьому полягає іще одне підтвердження справедливості Всевишнього Аллаха. **Аллах сказав:** “Ми ж не карали нікого, не відправивши перед тим посланця”. (17:15)

Досить важливо зрозуміти, що пророцтво є необхідною складовою доведення доводу – це і є третій дар.

Але може виникнути питання: “Чому Всевишній Аллах завершив пророцтва, відправивши Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха)? У чому полягав його довід?” Усе це ми розглянемо в наступному пункті,

якщо на те буде воля
Всевишнього Аллаха.

Дар четвертий: дар зісланих
писань

Всевишній Аллах дав кожному пророку дві важливі речі: писання і чудо, які вказують на його правдивість. Ці писання містили у собі закони і етикет, **порядки і положення**: як жити і прямувати шляхом Всевишнього Аллаха. Адже Він Той, Хто створив їх, і Він знає про те, що приведе до ладу їх справи. Ми віримо і напевно переконані, що Всевишній Аллах знає про те, що було, є і буде. Він знає явне і

сокровенне, очевидне і потаємне. І це не дивно, адже Він – Творець цього Світу зі всіма його тонкощами і величністю творінь. Тому Його закони, накази і звернення до людства відповідають тій природі людини, яку у ній заклав Всевишній Творець, а також тілесним, душевним, психологічним та соціальним потребам. І людина, незважаючи на свої досягнення в знаннях, все одно нездатна осягнути те, що було, є, і буде. Один лише плід її розуму, без одкровення від Всевишнього Аллаха, яке Він зіслав Своїм пророкам і посланцям, завжди буде обмеженим і недостатнім.

Всевишній Аллах сказав: “...але ж більшість людей не знає. Вони знають про земне життя тільки явне, а до життя наступного вони неуважні”. (30:6-7)[\[13\]](#)

Тому Всевишній Аллах дарував послання і писання із всеохоплюючим шляхом, який доведе до ладу справи людства.

Дар п'ятий: дар підтримки посланців чудесами

Всевишній Аллах завжди дарував своїм пророкам чудеса, за допомогою яких підтримував їх. Так що ж таке «чудо»? У чому полягає його зміст?

Чудо - це незвичайне, надприродне явище, яке показують пророки, з дозволу Всевишнього Аллаха, у якості підтвердження їх правдивості.

Його сенс полягає у доведенні правдивості пророків, які були послані Аллахом для заклику до єдинобожжя і до Його законів.

Таким чином чудо - це виклик, це знамення, доказ і довід. Це ознака того, що все, що говорили пророки і посланці - від Всевишнього Аллаха.

Чудо - це основний стрижень в доведенні аргументу людству. Це

і буде нашим основним питанням,
яке ми розглянемо далі.

Зрими, матеріальні чудеса.

- Чудо незрівняного
красномовства.

- Неперевершеність
керівництва.

- Неперевершеність
законодавства.

- Наукові феномени у
Корані та Сунні.

- Свідоцтва наукових
феноменів.

Розділ третій: види знамень, феноменів і незрівнянностей Священного Корану

Чудеса Священного Корану

Перш, ніж говорити про види незрівнянностей у Священному Корані, я б хотів, аби ми замислилися над хадісом пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха), який у повній мірі роз'яснює нам сутність цього питання.

Повідомляється від Абу Хурайри (нехай буде задоволений ним Аллах), що пророк Мухаммад

(мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Кожному пророку було дано такі знамення, завдяки яким люди починали вірити в нього». [\[14\]](#)

Тобто, Всевишній Аллах наділив їх такими чудесами та доказами, завдяки яким їх народ вірив їм. Вони знали, що чудеса - від Всевишнього Аллаха, і те, що вони не в силах їх заперечити або відхилити. І якби люди засумнівалися або ж не визнали ці чудеса, то виявили б зарозумілість, впертість і відмову від слідування Шляху Аллаха. Як сказав про це Всевишній Аллах: “Вони вважають тебе за брехуна –

нечестивці заперечують знамення Аллаха!” (6:33)

Також кожне чудо і знамення, котрі були даровані пророкам і посланцям, відповідали їх часу та народам. Так, наприклад, коли за часів фараона і його народу було досить поширеним чаклунство, то до нього прийшов Муса (мир йому) з таким самим посохом, який використовували чаклуни. Однак цей посох миттєво проковтнув мотузки і палиці чаклунів, вони це побачили на власні очі, тому і стали першими, хто увірував в Мусу. Чаклуни були сильним аргументом в руках Фараона. Виявилося, що

чаклунство - це диявольське явища, яке поглинула божественна істина. Чаклуни - володарі знання про чаклунство і його сутність, але коли вони побачили те, що зробив Муса (мир йому), то навіть на мить не засумнівалися в тому, що це - не чаклунство, а чудо, на яке не здатні прості люди.

І коли Фараон відказав: «Я вас уб'ю», - то вони відповіли: “Кажі свій вирок! Але ж він чинний тільки в цьому житті! Воістину, ми увірували в Господа нашого, щоб простив Він гріхи наші й чаклунство”. (20:72-73)

Фараон силував їх до цього, однак Всевишній Аллах дарував Мусі (мир йому) чудо, якому здивувалися навіть чаклуни. І тоді вони переконалися, що таке може бути тільки від Аллаха.

Всевишній Аллах (Святий Він да Великий) наділив Ісу (мир йому) силою оживляти мертвих, повертати зір сліпим, зцілювати від прокази, тому що він жив у часи розвитку медицини.

Всевишній сказав: “... і коли з Мого дозволу ліпив ти з глини подобу птаха, дихав на неї, і вона ставала птахом з дозволу Мого; і як ти зцілював сліпонародженого й прокаженого з дозволу Мого; і

коли воскрешав померлих із дозволу Мого...”. (5:110)

Всевишній Аллах дав ці чудеса посланцям (мир їм) для того, аби серце і розум тих, хто відвернувся від істини, осяяло світлом правди.

Наший пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха) був відправлений у той час, коли люди потопали у багатобожжі, життя вкрилося темрявою, панувало свавілля, беззаконня та тиранія. Тоді Всевишній Аллах зненавидів всіх людей землі, за винятком тих, хто поклонявся Одному Йому, сповідуючи релігію Ібрахіма (мир йому), і

відправив нашого пророка Мухаммада (мир йому і благословення). При цьому, Він не обмежився якимось одним видом чуда, навпаки, Він дав йому безліч чудес. Посланницька місія пророка Мухаммада скасувала і підтвердила всі попередні Писання, тому що вона триватиме до кінця часів. І якби з'явилася якась нова громада, після цієї громади, і зробила б якісь технологічні або наукові відкриття, і так продовжувалося б тисячі разів, то в Корані і Сунні пророка Мухаммада ((мир йому і благословення Аллаха) ви завжди знайдете підтвердження цих відкриттів. Адже Всевишній

Аллах назавжди заклав в Коран і Сунну Свій довід. Знамення Аллаха, у всій своїй красі й неперевершеності, залишаються актуальними у всі часи. Великі вчені заходу і сходу залишатимуться нікчемними у порівнянні з цією великою істиною. Мусульмани замислюються над цими доводами, адже переконані в тому, що все це - від їх Господа. Якого б високого рівня не досягло знання людства, воно не здатне вигадати щось подібне.

Всевишній Аллах дав Своєму пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллаха) багато

різноманітних чудес. З них можна виділити п'ять найважливіших:

Зримі, матеріальні неперевершеності

Всевишній Аллах дарував Своєму пророку Мухаммаду багато видимих чудес, серед них:

1. З пальців Пророка (мир йому і благословення Аллаха) йшла вода.

Це траплялось неодноразово, але найвідомішим був випадок, на який вказав благородний сподвижник Посланця Аллаха ((мир йому і благословення Аллаха) Джабір ібн Абд Аллах:

«Одного разу під час військового походу в Худайбії людей почала мучити спрага, а перед Посланцем Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) стояла посудина з водою, і він зробив в ній омовіння. А потім люди обступили його і сказали: «У нас немає води, щоб зробити омовіння і напитися, окрім тієї води, яка залишилася в цій посудині». Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллаха) опустив руку в посудину, і вода забила між його пальцями, немов кілька джерел, і ми напилися і зробили омовіння». Джабіра запитали: «А скільки вас тоді було?» Він відповів: «Якби нас було сто тисяч, то вистачило б... А

тоді нас було п'ятнадцять сотень». [\[15\]](#)

У цьому хадісі криється великий доказ того, що Всевишній Аллах на все здатний. А також те, що якщо мусульманин належним чином покладатиметься на Всевишнього Аллаха, то Він вбереже його і не залишить в біді.

Те, що вода пішла з пальців Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) не дивлячись на те, що він черпав її з маленького жбана, є очевидним, яким доказом справжнього пророка. Це – велике знамення і

доказ, в якому не може бути жодного сумніву.

2. Камінці в руках Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) прославляли Всевишнього Аллаха.

3. Плач пальмового пенька.

4. Збільшення кількості їжі.

І багато інших видимих чудес, про які достовірно повідомляють від Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха).

Неперевершеність
красномовства

Неперевершеність красномовства є дивом, яке поєднало у собі літературні слова і глибокий смисл. Майстри слова, незважаючи на численні спроби, так нічого й не змогли протиставити цьому диву Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха). А хто, все ж, і намагався, то його промови були примітивні. Правдивий був Всевишній Аллах, сказавши: “Це – Писання, знамення якого добре викладені, а потім пояснені Мудрим, Відаючим!” (11:1)

Всевишній Аллах неодноразово кидав виклик невіруючим курайшитами і арабам, людям і

джинам, аби вони вигадали щось подібне Благородному Корану, але вони так нічого і не змогли зробити, незважаючи на те, що за часів зіслання Благородного Корану курайшити досягли небачених висот в ораторстві та красномовстві. Всевишній Аллах наділив мову племені Курайш красою і пишномовністю і зробив її основним говором арабів, який звучав на ринках і ярмарках, таких, як Указ [\[16\]](#), аль-Маждаз і аль-Маджіні.

Тому Всевишній Аллах неодноразово кидав їм виклики. Спочатку, вимагаючи скласти щось подібне Корану. Потім,

побачивши, що вони на це не здатні, Він закликав їх скласти хоча б десять сур, подібних сурам Благородного Корану. Та побачивши їх безпорадність, Він кинув виклик скласти хоча б одну подібну суру, але вони так і не змогли цього зробити.

З іншого боку, Всевишній Аллах розкрив таємницю їх сердець і показав Своєму Пророку (мир йому і благословення Аллаха), що багатобожники знають, що це - істина. Таке просто не може походити від простої людини. Та через їх зарозумілість, заздрощі і впертість вони відмовилися від релігії Аллаха.

Всевишній сказав: “Вони не вважають тебе за брехуна – нечестивці заперечують знамення Аллаха”. (6:33)

Абу Джагль, коментуючи сновидіння Атіки бінт Абд аль-Мутталиб, сказав аль-Аббасу: «Ми і ви були абсолютно рівні, і коли ми почали бігти наввипередки до слави, і наші вершники зрівнялися, ви сказали: «У нас - пророк», - а тепер вам нічого не залишилося сказати, окрім як: “У нас - пророчиця».[17]

І незважаючи на ворожнечу і осуд курайшитів, їх ватажки і поводитирі непомітно проникали у будинок

Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха), щоб послухати його читання. Вони були здивовані і вражені величчю і красою цього Корану.

Ібн Гішам повідомив, що одного разу Абу Суф'ян ібн Харб, Абу Джагль ібн Гішам і Абу аль-Ахнас ібн Шарік, окремо один від одного вирушили вночі до будинку Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха), щоб послухати його читання, коли той буде молитися. Вони розмістилися таким чином, що не бачили одне одного. Так вони провели ніч, слухаючи Коран, а коли настав світанок, вони пішли.

Повертаючись додому, вони зустрілися всі разом на одній дорозі, і почали дорікати і засуджувати одне одного. Потім вони домовилися більше не приходити, оскільки якщо хтось із їхніх одноплемінників побачить їх, то що може застати в їх душі? Потім вони розійшлися. Коли ж настала наступна ніч, кожен з них знову повернувся на своє місце біля будинку Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) і вони знову просиділи до ранку, слухаючи Коран. Коли ж вони поверталися, то знову зустрілися на одній дорозі. Тоді вони ще раз домовилися більше не повертатися і розійшлися. А

сталося це тому, що ясність Корану, його красномовність, форма і злагожденість справили на них незабутнє враження. Вони просто не змогли боротися з цим. Однак зарозумілість і хвастощі відвернули їх від істини.

Якось курайшити вирішили відправити до Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) Утбу ібн Рабіа, аби той вимагав від Пророка ((мир йому і благословення Аллаха) припинити сварити їх божества і послабити свій заклик, а натомість запропонувати йому різні мирські блага. Посланець Аллаха (мир йому і благословення

Аллаха) мовчки вислухав Утбу, і коли той закінчив, Пророк (мир йому і благословення Аллаха) запитав його: «О Абу аль-Валід, чи ти закінчив свою промову?» Той сказав: «Так». Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Тепер послухаєш мене?» Той відповів: «Говори». І тоді Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) почав читати йому: «З ім'ям Аллаха, Милостивого Милосердного. Ха. Мім. Зіслане від Милостивого, Милосердного Писання, знамення якого пояснені у вигляді арабського Корану – для людей, наділених знанням” (41:1-3). І продовжував читати доти, доки не

дійшов до аята, в якому сказано: “Якщо ж вони відвернуться, то скажи: “Я застерігаю вас від загибелі, подібної до загибелі адитів і самудитів” [18] (41:13).

Абу аль-Валід спочатку стояв, та коли Пророк (мир йому і благословення Аллаха) дійшов до цих аятів, Утба прикрив йому рот. Після чого, замість того, щоб піти до невіруючих курайшитів, які його відправили, а самі очікували в будинку, Утба попрямував додому. Дорогою додому він зустрів Абу Джагля і той запитав його: «О Абу аль-Валід, ти куди йдеш?» Утба відповів: «Залиш мене, воістину, я почув таку промову, якої ніколи раніше не

чув. Це не вірші, це не чаклунство і не передбачення. Воістину, ця мова тонка і витончена...» і почав описувати її пишність і неперевершеність. Він перебував у сум'ятті і здивуванні від краси і величі цього красномовства.

Неперевершеність керівництва

Цей вид неперевершеності є найвищим умислом і метою Благородного Корану. Що ж стосується інших цілей, то вони доповнюють його.

Всевишній Аллах сказав:
“Воістину, цей Коран провадить до того, що найправильніше, і сповіщає віруючих, які роблять

добрі справи про те, що на них чекає велика нагорода!” (17:9)

Коли морок безчестя і жорстокості, злоби й несправедливості заповнив світ, тоді прийшов Іслам і осяяв його своїм світлом. Він проник до сердець і умів, звільнивши їх. Він направив їх до єдинобожжя, і вони відкинули все, окрім Всевишнього Аллаха.

Заради цієї великої мети прийшов Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) – аби донести світу релігію Всевишнього Аллаха і поширити її на землі, ведучи на цьому

шляху справжню боротьбу. На шляху істини не щадили своїх сил і його благородні сподвижники (хай буде задоволений Аллах усіма ними), а також праведні мусульмани, які були після них, борючись своїми тілами, душами і майном. Вони невпинно несли це Світло в усі куточки світу, стикаючись на своєму шляху із різними труднощами. Вони намагалися зберегти цю релігію для себе і своїх нащадків, чого б їм це не коштувало. Цьому є безліч свідчень і я б хотів навести деякі з них:

1) У Китаї є села, чії мешканці заснували їх на вершинах гір.

Вони живуть там тяжким життям, оскільки доступ до цих місць дуже обмежений. І все це заради збереження своєї релігії.

2) На вершинах Тибетських гір, які розташовані між Пакистаном, Бантустаном і Китаєм, також є села, які були засновані тільки заради збереження релігії. Вони кажуть: «Так, у нас нелегке життям, ми позбавлені багатьох благ, та все це - заради збереження нашої релігії».

3) На протязі століть Росія непримиренно боролася з ісламом. Але, незважаючи на це, їй не вдалося перемогти його. В

Росії живе багато мільйонів мусульман.

4) У Іспанії, наприклад, існують всім відомі інспекційні суди, які займаються судовими справами проти ісламу та мусульман. Але, незважаючи на це, іслам продовжує там існувати.

Якось мені випала нагода відвідати Росію на одній конференції, пов'язаній з науковими свідченнями. Вона проходила в одному з інститутів, який в радянські часи був ковальнею кадрів атеїзму. Тоді я побачив на власні очі і почув власними вухами, **як директор**

цього інституту сказав: «Раніше, з цього місця, ми заявляли на весь світ, що бога немає, а тепер ви прийшли сюди для того, щоб засвідчити нам, керуючись науковою логікою, що «немає божества, гідного поклоніння, крім Аллаха».

Ми приїхали в цей інститут і влаштували там конференцію, під час якої сім великих вчених Росії прийняли іслам. А все через те, що хмари атеїзму над Росією почали потроху розсіюватися. Мусульмани, які живуть там, почали відкрито заявляти: «Немає божества, гідного поклоніння,

крім Аллаха. Ми - мусульмани!
Віра не полишить наші серця!»

Всі ці та безліч інших свідчень вказують на те, що іслам - релігія Всевишнього Аллаха, відповідає здоровій, вродженій природі людини. Якою б силою та владою не були наділені несправедливі, вони ніколи не зможуть вирвати цей прямий шлях з сердець людей. Воістину, це і є неперевершеність керівництва, яке, оселяючись в серці, ніколи його не полишить. **Всевишній Аллах сказав:** “Бажають вони згасити світло своїми устами, але Аллах доносить світло своє, хоч

як не було б це ненависно
невіруючим!” (61:8)

І сказав Аллах: “Воістину, ті, які
не вірують, жертвують своє майно
для того, щоб збити інших зі
шляху Аллаха. Вони витратять
його й шкодуватимуть про це, а
потім зазнають поразки!” (8:36)

Воістину, найвеличнішим
свідченням правдивості цієї
релігії є те, що вона повністю
відповідає вродженій людській
природі. До якої б країни не
дійшов іслам, він ніколи її не
полишав, навпаки, зміцнювався і
ставав частиною тієї землі, за
винятком Андалусії. Це єдина

країна з якої пішов іслам. Через мудрість Всевишнього Аллаха, а також як повчання і приклад для людей, які мають розум, іслам пішов із Андалусії. Це сталося з двох причин, які стали хворобою цього суспільства, **а саме:** через розбіжності і прагнення до розкішного життя. Тож задумайтесь над цим, о володарі розуму!

Неперевершеність **законодавства**

Під законодавством розуміють ті постанови, заповіді, рішення і законоположення, які Всевишній Аллах виклав у Своїй Книзі і

Сунні Свого пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) для того, щоб вони втілювалися в життя людини. Той, хто буде вчиняти згідно з цими положеннями, знайде успіх і щастя в цьому і вічному житті.

Іншими словами: яким чином ми маємо втілювати в життя наше віровчення, а також виконувати обряди поклоніння, щоб вони відповідали наказам Всевишнього Аллаха? Яким чином ми маємо впорядковувати мирські справи? А також, яким чином ми повинні налагоджувати наші соціальні, політичні, економічні та родинні зв'язки: шлюб і розлучення,

купівлю і продаж, війну і мир тощо, аби всі вони відповідали волі Всевишнього Аллаха?

У всьому цьому криється дивовижна неперевершеність законодавства. Про його велич засвідчили багато людей, в тому числі й немусульмани. Як говориться у відомому прислів'ї: «Істиною називатися те, про що засвідчили вороги». І цих свідчень безліч. Але я хотів би обмежитися двома з них:

Перше свідчення:

Про нього згадав один з великих західних економістів, підбиваючи підсумки конференції по

ісламській економіці, яка проходила в німецькому місті Баден. Я був одним із її учасників. На цій конференції були присутні 110 ісламських і 120 західних вчених-економістів, котрі приїхали з країн західної Європи для того, щоб обговорити питання ісламської економіки. Так от, в останній день цієї конференції глава групи західних вчених встав і сказав: «Тепер мені і моїм колегам стало ясно, що може врятувати світ від економічної трагедії – і воно є у вас, о мусульмани».

Друге свідчення:

Про нього сказала одна з членів палати громад Великобританії під час обговорення проблеми поширення СНІДу, який став головною загрозою для багатьох людей. Палата громад попросила її висловити свою думку про шляхи вирішення цієї невиліковної хвороби, яка загрожує всьому світу. **І тоді вона сказала:** «Ви хочете, щоб я вам повідомила, як вирішити проблему СНІДу? Вирішіть її по-саудійски!» Говорячи «по-саудійски», вона мала на увазі по-ісламськи: тобто, установити покарання тому, хто коїть цей мерзенний вчинок і гріх, який призводить до поширення СНІДу.

Також законодавча
неперевершеність охоплює безліч
інших сфер, **серед яких:**

- Судово-правова сфера (пов'язана із злочинами і покараннями).
- Сфера взаємовідносин (пов'язані з торгівлею, орендою, спадщиною тощо).
- Сімейна сфера (шлюб, розлучення тощо).
- Сфера державних зв'язків.

Ми не ставили собі за мету
дослідити і згадати в нашій книзі
усі сфери. **Кожен із цих розділів
має своє місце у спеціалізованій
літературі: ісламській**

юриспруденції, шаріатській політиці, а також у книгах, які більш детально розглядають різні життєві питання і їх положення згідно з ісламським шаріатом.

Наукові феномени у Корані і Сунні

Цьому виду неперевершеності присвячена друга частина нашої книги.

Всевишній Аллах наділив Ісу (мир йому) силою зцілювати мертвих, повертати зір незрячим, лікувати прокажених, адже він жив у часи розвитку медицини.

Всевишній сказав: "... і коли з Мого дозволу ліпив ти з глини

подобу птаха, дихав на неї, і вона ставала птахом з дозволу Мого; і як ти зцілював сліпонародженого й прокаженого з дозволу Мого; і коли воскрешав померлих із дозволу Мого...”. (5:110)

Всевишній Аллах дав Своєму пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллаха) багато різних чудес, серед яких:

Вода йшла з пальців Пророка (мир йому і благословення Аллаха).

Неперевершеність красномовства є дивом, яке поєднало у собі красиві слова і глибокий смисл. Майстри слова, незважаючи на

численні спроби, так нічого і не змогли протиставити цьому диву Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха) – Корану. А хто, все-таки, і намагався, то його промови були примітивні. Правдивий був Всевишній Аллах, сказавши: “Це – Писання, знамення якого добре викладені, а потім пояснені Мудрим, Відаючим!” (11:1)

Частина друга Наукові чудеса у Священному Корані і Пророчій Сунні.

Вступне слово про важливість наукових феноменів

На важливість наукового феномену вказують кілька причин:

Перша причина: ми з вами живемо в епоху науки. Чи то дослідник, чи фахівець у якійсь галузі, інженер або ж той, хто вивчає шаріатські науки – всі, як один, **стверджують: «Ми живемо в епоху науки»**. Під «**епохою науки**» мається на увазі те, що наука стала головним надбанням літніх і молодих, а також еталоном будь-якої роботи або ж теорії. Тому наш феномен повинен відповідати епосі, в якій ми живемо, і він обов'язково має бути науковим.

Друга причина: науковий феномен - це звертання до найтоншої форми розуму і його найвищого ступеня сприйняття.

Третя причина: науковий феномен спрямований, в першу чергу, на вчених, які здатні зрозуміти і осягнути його наукову важливість і цінність. Тому міжнародний комітет наукових феноменів в Корані і Сунні взяв на себе обов'язок донесення і пояснення цих феноменів. Також він встановив правила і норми для кожного, хто працює в цій галузі.

Наукові феномени

Спираючись на сказане нами вище, ми можемо дати таке визначення науковому феномену: це незвичайне явище, що супроводжується викликом, якому неможливо протистояти; воно пов'язане з будь-яким науковим питанням, знання якого досягло межі, і у людей, що жили у часи зіслання одкровення і чули будь-що з цього із вуст пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха), взагалі не було можливості осягнути або пізнати це, у якій би точці світу вони не перебували.

Всі ці наукові факти, якими переповнений Священний Коран і

Сунна, вперше були виявлені і записані приблизно в 7 столітті від Різдва Христового. І траплялось так, що люди, які говорили про них до початку 17 століття, були спалені або вбиті. Тексти Священного Корану і Сунни, що вказують на ці наукові факти – явні, прямі і непрямі. Тобто, реальні наукові факти[\[19\]](#) повністю узгоджуються з шаріатськими смислами і ясними текстами Корану і Сунни.

Види наукових феноменів в Священному Корані і Сунні

У Священному Корані і Пророчій Сунні існує багато видів наукових

феноменів. Науковий центр, який спеціалізується на цьому, за допомогою експериментів і досліджень підтвердив їх наукову істинність. І неупереджена людина, безсумнівно, не зможе їх проігнорувати або ж заперечити їх правдивість. Великі західні вчені, розглядаючи ці феномени, із здивуванням підтверджували їх наукову істинність, виявляючи глибоку шану і повагу до них.

Одного разу доктор Маршал Джонсон (один з великих вчених в області ембріології) сказав мені: «Якби західним країнам були представлені докази правдивості Пророка, в якого ви вірите, на

основі тих істин, яких вони досягли зараз, то світ би перевернувся з ніг на голову. **Я дивуюся вам:** як ви можете мовчати, коли у вас є незаперечні, очевидні докази правдивості вашого Пророка?” [\[20\]](#)

Далі ми розглянемо різні наукові феномени, які містяться в Священному Корані і Сунні Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха).

Всевишній Аллах сказав:

“Таж ні! Клянуся світилами відступаючими, що швидко плинуть і зникають!” (81:15-16)

Науковий факт

Чорні діри у житті зірки представляють собою «період старості». Маса таких гігантів, найчастіше, перевищує масу Сонця у п'ять разів.

Гравітаційне тяжіння Чорних дір настільки велике, що покинути її не можуть навіть об'єкти, які рухаються зі швидкістю світла (300,000 км/с), в тому числі і кванти самого світла.

Чорні діри не можна побачити навіть через найпотужніший телескоп, адже вони поглинають фотони, а, отже, поглинають і світло, яке дає нам можливість

побачити фотони, відображаючи їх. Існування Чорних дір можна визначити лише за допомогою потужного магнетичного поля, яке виникає навколо зірки, яка колись існувала і зникла всередині себе, або завдяки їх впливу на оточуючі зірки. Саме тому їх часто називають пирососом гігантів.

У 1916 році Карл Шварцшильд, а пізніше в 1934 році Роберт Оппенгеймер створили систему теоретичних обрахувань для обчислення мас Чорних дір.

А починаючи з 1971 року практично не залишилося жодних

сумнівів у їх існуванні. Вчені переконані, що Чумацький шлях, частиною якого є ми, є Чорною дірою.

Феномен

Заперечення клятви - стилістична форма в Священному Корані, яка вказує на істинність вказаного явища, **нібито Всевишній Аллах говорить нам: “Немає жодної потреби у клятві, адже аргумент очевидний і зрозумілий”**. І ця стилістична форма прийшла як підтвердження того, що Священний Коран є одкровенням від Всевишнього Аллаха.

Всевишній сказав: “Таж ні!

Клянуся світилами
відступаючими, що швидко
плинуть і зникають! І ніччю, що
розсіюється, і світанком, коли
займається він. Воістину, це –
слова посланця благородного!”
(81:15-19)

У цих аятах згадується велика
важливість клятви і того, чим
клянуться. Згадані тут властивості
і якості повністю відповідають
властивостям і якостям того, що
називають «Чорними дірами». У
своїй основі це зірки, які
рухаються по своїх орбітах.
Цьому опису відповідає слово:
«швидко плинуть». Що ж
стосується слова

«відступаючими», то воно (в арабській мові) відповідає всім його мовним значенням, серед яких: ховатися, відходити, зникати після появи, розквітати. І, насправді, вони є зірками-гігантами, які перебувають у кінцевій стадії свого життєвого циклу. Її матерія стискається всередині себе, поглинаючи все навколо, і навіть світло. Причиною її стиснення є поглинання всього, що поруч із нею, і всього, що трапляється на її шляху. Таким чином, чим більше вона себе поглинає, тим більшою стає її маса і міць. Тепер нам стає зрозумілим її опис словом (з аяту) «зникаючими». І всі ці слова, які

згадуються в Священному Корані, з приголомшливою точністю відповідають сучасним описам властивостей Чорних дір, підтверджуючи, таким чином, незаперечний доказ того, що Священний Коран - істине Слово Творця.

Пресвятий Всевишній Аллах сказав: “Воістину, це лише нагадування для світів! І за певний час ви неодмінно пізнаєте його істинність!” (38:87-88)

Всевишній Аллах сказав:

“Воістину, тих, які не вірують у Наші знамення, Ми вкинемо у вогонь. Коли їхня шкіра згорить,

Ми будемо замінювати її на нову шкіру – для того, щоб вони спробували цю кару на смак! Воістину, Аллах – Великий, Мудрий!” (4:56)

Науковий факт

До початку століття наукових відкриттів, панувала думка, що все людське тіло дуже вразливе до болю.

Жодній людині не було відомо про наявність у шкірі спеціальних нервових закінчень, відповідальних за переміщення почуттів і болю. Тривало це доти, поки не була відкрита роль і функція нервових закінчень, що

знаходяться в шкірі, а також їх важливість, адже вони містяться в шкірі у незліченній кількості.

Вченими-анатомами було встановлено, що згоріла шкіра майже повністю втрачає чутливість, через загибель нервових закінчень, відповідальних за відчуття і переміщення болю. На відміну, наприклад, від другого ступеня опіку шкіри. В такому випадку людина відчуває неймовірний біль в результаті порушення незахищених нервових закінчень (верхнього шару шкіри). Також анатоми встановили, що всередині тонкої кишки відсутні

рецептори, на відміну від області брижі, яка розташована між пристінковою очеревиною і кишкою, яких там налічується велика кількість. Розмір очеревини сягає приблизно 20400 куб/см, що дорівнює загальному обсягу шкіряного покриву людини. Так само рецептори та інші нервові закінчення, що знаходяться всередині кишок, відповідають такій самій їх кількості всередині шкіри.

Феномен

Перше: Всевишній Аллах пояснив, що шкіра людини - це місце її покарання.

У першому аяті Аллах згадав про шкіру і поєднав її із відчуттям болю. І коли шкіра згорить, втратить свої чутливі функції і зникне відчуття болю від покарання, то вона буде замінена на нову шкіру, із всією її будовою і повнотою функцій. У ній також буду присутні нервові закінчення, які відповідатимуть за відчуття температури і болю від її спалювання - виконуючи, таким чином, свою важливу роль і основну функцію. Аби невіруючі у знамення Всевишнього Аллаха повною мірою скуштували своє покарання від горіння у вогні.

Сучасна наука дійшла висновку, що такої щільності нервових закінчень, які відповідають за відчуття температури і болю від згоряння, як в шкірі, немає в жодному іншому органі людини. Задовго до винаходу мікроскопа, а також до розвитку анатомії, нікому з людей не був відомий цей факт, на який вказав Священний Коран чотирнадцять століть тому...

Друге: в іншому аяті (47:15)[\[21\]](#) Священний Коран загрожує невіруючим покаранням киплячою водою, яка розриватиме їхні кишки.

Зараз таємниця загрози таким покаранням для нас очевидна. Після відкриття того, що температура не впливає на кишку, однак, якщо вона розірветься, то ця кипляча вода проллється в орган, який називається брижа. Вона, як ми згадували раніше, заповнена рецепторами і нервовими закінченнями, відповідальними за відчуття болю і переміщення його до мозку. І ось тоді людина відчує найвищу ступінь болю.

Таким чином, зіставляючи між медичною істиною і дивом Благородного Корану, для нас

розкрився науковий феномен відчуття болю.

“Це – послання до людей, щоб їх застерігали ним, і щоб знали вони, що Він – Єдиний Бог. І нехай замисляться обдаровані розумом!” (14:52)

Всевишній Аллах сказав:

“Він створив дві водойми поряд, що не зливаються в одну! Між ними – перепона, щоб не виходили вони з берегів”. (55:19-20)

Науковий факт

До початку експедиції на корветі “Челленджер” (1873 г.), яка

тривала три роки, не був відомий той факт, що води солоних морів відрізняються одна від одної своїми фізико-хімічними характеристиками.

І тільки в 1942 році вперше був оприлюднений результат тривалих досліджень сотень видів морських і океанічних вод. В результаті цих досліджень з'ясувалося, що, наприклад, Атлантичний океан складається з різноманітних морів. І не дивлячись на те, що він один, його води відрізняються одна від одної своїми температурами, солоністю, щільністю і тваринним світом. І це тільки на прикладі

одного океану, не кажучи вже про різноманітні моря, як, наприклад, Середземне і Червоне море, Середземне море і Атлантичний океан. Червоне море і Аденська затока також зустрічаються між собою в певній протоці. І ось в 1942 році вперше було виявлено, що на місці зустрічі двох морів їх води відрізняються одна від одної своїми властивостями і особливостями. І те, що води морів постійно перебувають в русі, входячи одна до одної. Однак вони не зливаються і не змішуються через вищезазначені відмінності. Більш того, вони повністю зберігають свої

щільності, солоність, температуру тощо.

Підводні течії, хвилі, циклони, припливи-відпливи – всі ці фактори призводять води морів до безперервного руху, але при цьому кожна з вод зберігає свої властивості, не змішуючись з іншою.

Морські маси, які різняться за своїми властивостями, де б вони не були – в океані або протоці – не змішуються між собою через перепону, яка існує між ними і яку вони не здатні подолати.

Феномен

Благородні аяти розповідають нам про два солоних моря, які впадають і зливаються одне з одним, при цьому кожне з них зберігає свої особливості, не змішуючись з іншим. Наче між ними існує якась перешкода, котра заважає їм зробити це.

Згадування в аятах перлів і коралів вказує на те, що мова йде саме про солоні моря і океани. Тому що перли і корали живуть виключно в них. Таким чином, немає жодних сумнівів в тому, що аяти розповідають нам про моря і океани, води яких, загалом, одного типу, але при цьому кожна

з них має свої власні, відмінні властивості і характеристики.

І як говорилося раніше, солоні моря і океани, які сусідують між собою, на перший погляд, начебто мають єдину водну масу з однаковими особливостями. Та, насправді, **це не так**: всі вони різняться між собою рівнем солоності, температурою і щільністю. Згадані відмінності стали відомі нам тільки після використання сучасного дослідницького обладнання. Разом з цим Благородний Коран згадав про ці особливості, вказавши на відмінності сусідніх морів, які постійно зливаються,

однак не змішуються між собою, немов між ними є перепона, що заважає їм.

Невже це ясний доказ того, що Коран – істинне Слово Всевишнього Аллаха!?

“Цей Коран не вигадка когось – замість Аллаха, але підтвердження того, що було перед ним і пояснення Писання від Господа світів, в якому немає сумніву”. (10:37)

Всевишній Аллах сказав:

“Благословенний Той, Хто поставив у небі сузір'я, створив

там світило й сяючий місяць!”
(25:61)

Науковий факт

Сонячна енергія («ядерний реактор галактики») виникає в результаті згоряння водню (основного складового елемента Сонця), а також його перетворення в гелій в надрах Сонця.

Його щільність, високий стиск, а також температура, яка сягає 15 мільйонів градусів, запускає цей ядерний реактор. Злиття чотирьох атомів водню призводить до виникнення одного атома гелію. Таким чином, поділ мас різних

елементів відбувається в одному реакторі. І потім продукт реактора з його поверхні випромінюється у вигляді енергії електромагнетизму, короткими видимими, інфрачервоними і ультрафіолетовими випромінюваннями, які зосереджені навколо себе. З цього випливає, що Сонце черпає енергію зі своїх надр шляхом природного ядерного стиснення в умовах високого тиску, щільності і температури. Це начебто гігантський ядерний реактор, який є джерелом світла, тепла і енергії для Землі. Сонце вважається зіркою, яка, само по собі, є сяючим небесним тілом, на

відміну від Місяця, який є планетою. Місяць – небесне тіло, яке постійно відображає світло Сонця і зірок. Це є природним станом супутників-сателітів планет.

Феномен

Більше 1400 років тому тексти Благородного Корану вказали на відмінність між планетами і зірками на прикладі Сонця і Місяця...

До цього знання сучасні астрономи прийшли тільки в минулих століттях, після винаходу телескопів, а також після довгого вивчення

фотометрії і спектральних аналізів зірок і планет. Вони відкрили, що зірки - це сяючі небесні тіла, які випромінюють власну енергію. На відміну від планет - небесних тіл, які є відбивачами випромінювання інших зірок і сонць, що відповідає сутності їх супутників.

Сонце вважається гігантським ядерним реактором, який пливе (літає) в космосі з величезною швидкістю, у якого є власна, різноманітна і мінлива у кількості і стані енергія: світло і тепло.

Сонце не є диском, котрий сяє постійним світлом, навпаки, як сказав Всевишній Аллах, **ВОНО**

схоже на палаюче світило: “...і встановили Ми сяюче світило”.
(78:13)

Натомість Місяць – це планета, яка відбиває сонячне світло і освітлює ним Землю вночі. Такий факт затвердив Коран в цих двох благородних аятах задовго до того, як це стало відомо людині. Так хто ж повідомив Мухаммаду (мир йому і благословення Аллаха) ці істини!? Воістину, це Всевишній Аллах...

“Це – послання до людей, щоб їх застерігали ним, і щоб знали вони, що Він – Єдиний Бог. І нехай

замисляться обдаровані
розумом!” (14:52)

Всевишній Аллах сказав:

“Клянуся небом, яке поновлює
дощі!” (85:11)

Науковий факт

Сучасна метеорологія відкрила
нам деякі таємниці атмосфери
(небо Землі). Серед її корисних
функцій для Землі можна
виділити такі:

- Повернення випаруваної води
назад до Землі у вигляді дощів.

- Захист від безлічі метеоритів і їх повернення до космічного простору.
- Відбиття від Землі вбивчого для всього живого випромінювання.
- Відбиття від Землі коротких і середніх радіохвиль. Вона схожа на дзеркало, що відбиває промені і електромагнітні випромінювання. Атмосфера повертає назад радіо- і телевізійні хвилі, які відбиваються назад після їх відображення в іоносфері. На цьому будується робота таких передавальних пристроїв, як телевізор і радіо.

- Захист вдень від сонячної спеки. А коли настає ніч, то вона, подібно покривалу, утримує на землі накопичене вдень тепло. І якби ця рівновага зникла, **то життя на Землі стало б просто неможливим**: або через нестерпну денну спеку, або через нестерпний холод вночі.

Феномен

Благородний аят Корану (“Клянуся небом, яке поновлює дощі!” (85:11)) вказує на те, що головною властивістю неба, яким оповита Земля, є поновлення дощів.

Стародавні народи з цього зрозуміли тільки те, що аят вказує на дощ. Однак сучасна наука, заглибившись в значення слова «**ПОНОВЛЮЄ**» в описі атмосфери, прийшла до висновку, що воно містить в собі величезну кількість різноманітних явищ, яких раніше не знали люди. Слово «**ВІДНОВЛЕННЯ**» в арабській мові означає повернення чогось туди, звідки воно почалося. Тобто смисл слова полягає у «**поверненні чогось до його первісного джерела**». Прикладом цього може бути таке явище, як луна. Під небом, в цьому аяті, мається на увазі більш загальне його значення - атмосфера Землі.

Сам вираз передає сутність існування оболонки, яка охоплює Землю і повертає їй все те, що корисно для неї; а також відбиває все те, що їй шкодить. І тому слово «**відновлення**» має дуже багато значень, воно не обмежене лише випаданням дощів, хоча це також є властивістю атмосфери, на якій тримається життя на Землі. Тому Благородний Коран об'єднав в одному слові всі особливості земної атмосфери, які тільки відкрила сучасна наука.

Пречистий Всевишній Аллах,
який сказав у своїй благородній
Книзі:

“Скажи: Хвала Аллаху! Він покажу вас Свої знамення, й ви впізнаєте їх. А Господь твій не оминає того, що ви робите!”
(27:93)

Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав:

“Використовуйте цей чорний кмин, воістину, в ньому — зцілення від усіх хвороб, окрім смерті”. [\[22\]](#)

Науковий факт

Повідомляється, що Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Не існує хвороби, від якої не було б

зцілення в чорному кмину, крім смерті» (смерті).

Понад дві тисячі років чорний кмин використовується в багатьох країнах Середнього і Далекого Сходу у якості природного, натурального лікування.

У 1959 році в процесі дослідження чорного кмину доктору ад-Дахахні і його колегам вдалося отримати з його масла речовину, яка називається Нігелон (*nigellon*). Насіння чорного кмину на 40% від власної маси містить у собі тверде масло і 1,4% ефірних масел. Крім того, насіння насичене 15 видами

амінокислот, протеїном, кальцієм, залізом, натрієм і калієм. Але найважливішими його складовими, які мають найбільш діючий ефект, є сімогінон, дасімогінон, сімогідрогінон і симол.

До 1986 року не було нічого відомо про важливу роль чорного кмину для імунітету, але завдяки дослідженням доктора аль-Кади і його колег із США, багато стало зрозумілим. Після цього дослідження над цією рослиною почали проводити в різних країнах і різноманітних сферах. Доктор аль-Кади постановив, **що насіння чорного кмину дуже**

впливає на зміцнення функцій імунітету: збільшення клітин Т-лімфоцитів до 72%, а також покращення клітин Т-вбивць до 74%. Розмноження і покращення й інших клітин, які відповідають за посилення і зміцнення захисних сил організму.

Результати досліджень доктора аль-Кади підтвердили вже сучасні дослідження, які, на додаток до всього зазначеного вище, встановили наступне:

Журнал «аль-Мунавві'ат ад-Да'авія» у 1995 році в своєму серпневому номері довів позитивний вплив чорного кмину на клітини Т-лімфоцитів людини,

а також на активність фрагоцитів у білих кров'яних клітинах із різноманітними ядрами. Також, у вересневому номері журналу за 2000 р. було опубліковано дослідження про позитивний вплив масла чорного кмину на мишей, заражених вірусом цитомегаловірусу. Масло чорного кмину було випробуване в якості протидії вірусу. Було виміряно імунітет, набутий в ранній період, після враження вірусом, за рахунок визначення природних клітин- вбивць, великих фрагоцитів і їх активності. Також у було проведено і інші дослідження у цій сфері.

Феномен

Пророк (мир йому і
благословення Аллаха)

повідомив, що в чорному кмину -
зцілення від усіх недугів. У всіх
переказаних хадісах про чорний
кмин слово «зцілення» (ар. Шіфа
شفاء) вживається без

визначального артикля ال «аліф» -
«лям». Воно прийшло в контексті
ствердження, тому невизначений
стан в арабській мові, у більшості
випадків, не узагальнюється.

Виходячи з цього, ми можемо
сказати, що в чорному кмині є
якась частина зцілення від усіх
недугів. Вже було доведено, що
імунна система це єдиний орган,

який володіє спеціальною зброєю для знищення всіх хвороб. Також він містить в собі різноманітні, набуті організмом системи (набутий імунітет), які можуть створювати спеціальну протидію всьому, що є причиною хвороби, а також зброю для певних клітин-вбивць.

Під час практичних досліджень було доведено, що чорний кмин активізує набутий імунітет, підвищуючи кількість допоміжних, стримуючих клітин, а також природних клітин-вбивць. Всі вони є особливими і надзвичайно точними лімфоцитами. Ці дослідження

підтвердили 75% експериментів доктора аль-Кади. Пізніше безліч інших спостережень і дослідів довели факт поліпшення стану лімфоцитів і фрагоцитів, збільшення кількості інтерферону, інтерлейкінів 1 і 2, а також покращення клітинного імунітету. Також ці поліпшення відображаються на імунній системі - екстракт чорного кмину впливає на руйнування ракових клітин і деяких інших вірусів. Покращується стан уражених шистосомами.

Виходячи з усього вищесказаного, ми з упевненістю можемо стверджувати, що в чорному

кмину - зцілення від усіх хвороб, тому що він зміцнює імунну систему. Адже саме в цій системі - зцілення від усіх хвороб і вона взаємодіє із усіма їх причинами. Система здатна прискорити повне або часткове одужання.

Цей науковий факт став відомим нам з благородних хадісів Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха). Ніхто з людей не міг цього знати, не кажучи вже про тих, хто жив 14 століть тому, окрім обраного Пророка Всевишнього Аллаха.

“Це не пристрасть говорить, адже це – одкровення, яке відкривається йому!” (53:3-4)

Всевишній Аллах сказав:

“Аліф. Лям. Мім. Переможені римояни у найближчих землях. Але після своєї поразки переможуть вони, за кілька років. Влада належала Аллаху раніше і буде належати далі. Того дня віруючі зрадіють допомозі Аллаха. Він допомагає, кому побажає. Він - Всемогутній, Милостивий!” (30:1-5)

Науковий факт

В історичних джерелах згадується про бій, який стався між двома царствами: Перським царством і Візантійською імперією, яка була східною частиною Римської імперії. Ця битва відбулася в 618 році в районі між сирійським містом Дар'я і Іракським містом Басра, поблизу Мертвого моря. У цій битві перси здобули разючу перемогу над римлянами. У свою чергу, римляни настільки були повалені у цій битві, що всі оточуючі їх держави очікували повної загибелі імперії.

Однак сталося те, чого ніхто не очікував. У грудні 627 року в районі Ніневії відбулася

вирішальна битва між Візантією і Перської імперією. У цій битві римляни завдали поразки персам. Через кілька місяців перси звернулися до візантійців з пропозицією про укладення мирного договору, в якому йшлося про те, щоб ті повернули їм їх відібрані раніше землі.

Місце, де сталася битва, в якій були повалені римляни, знаходиться в найнижчій в світі, щодо рівня моря, частині суші. Ця територія розташована неподалік від Мертвого моря, що в Палестині, на 390 метрів нижче від рівня моря. Це також

підтверджують знімки їх масштабування зі супутників.

Феномен

У цих благородних аятах згадуються феномени...

Перший: перемога римлян над персами після їх нищівної поразки, яка повинна була відбутися через кілька років (як стверджують вчені-мовознавці, в арабській мові слово **بضع** вказує на число від 5-ти до 7-ми або ж від 1-го до 9-ти). І те, що обіцяв Благородний Коран, трапилося через 7 років. Коли в 627 році сталася інша битва між персами і римлянами, в якій останні

здобули перемогу, то ця подія збіглася з перемогою мусульман над язичниками-курайшитами в битві біля Бадру. Успіх римлян виглядав в очах арабів-язичників настільки неможливим, що вони глузували над даними коранічними аятами. Вони навіть побилися об заклад з мусульманами, що цього ніколи не станеться. Однак, коли прийшла звістка про перемогу римлян, то усі їх припущення були зруйновані, а чудо Благородного Корану було втілено в життя.

Другий: встановлення географічного факту, який на той

час нікому не був відомий. Аят повідомив нам, що римляни зазнають поразки в битві з персами в місці, яке є найнижчою частиною Землі. І слово أدنى в арабській мові використовується в двох значеннях: перше – це найближчий, а друге - найнижчий. З одного боку, це найближча територія до Аравійського півострову, з іншого ж, це найнижча територія на поверхні Землі, оскільки вона нижча від рівня моря приблизно на 400 метрів. Це також найнижча територія суші, яку зафіксували супутники, як це було згадано в Британській енциклопедії. Історична дійсність свідчить про

те, що битва відбулася у найнижчій частині світу, на узбережжі Мертвого моря. У ті часи були відсутні сучасні вимірювальні технології, тому було просто неможливо, щоб хтось із людей того часу знав, що саме ця територія є найнижчою в світі. То хіба це не доказ того, що Коран - це одкровення від Всевишнього Аллаха?

Всевишній сказав:

“Скажи: Його зіслав Той, Хто знає таємниці небес і землі. Воістину, Він – Прощаючий та Милосердний!” (25:6)

Всевишній Аллах сказав:

“Хіба не зробили Ми землю –
ложем, а гори – підпорами?”
(78:6-7)

Науковий факт

Раніше про гори було відомо лише те, що це скеляста маса, яка височіє над поверхнею Землі...

Так тривало доти, поки в 1835 році П'єр Пожер не вказав на те, що сила тяжіння гірського ланцюга Андів набагато менша, ніж мала б бути для такої неймовірно величезної гірської маси. Він зробив припущення про те, що причиною цього може бути існування зануреної униз маси з речовини, з якої складається сама

гора, це змогло б пояснити відхилення у силах тяжіння.

У середині 19 століття Джордж Еверест вказав на існування відхилень в результатах вимірювання тяжіння у двох різних точках Гімалайських гір. Він так і не зміг пояснити це явище, назвавши його «Індійською загадкою». У 1865 році Джордж Ібрі оголосив, що всі гірські ланцюги Землі представляють собою щось на кшталт плавучої маси, яка височіє над морем і складається з розплавлених речовин, які знаходяться нижче земної кори. І те, що ці розплавлені речовини

наділені більшою щільністю, ніж речовини, з яких складаються самі гори. Виходячи з цього, гори обов'язково мали б бути занурені в ці розплавлені маси високої щільності для збереження своєї стійкості й непохитності.

Таким чином, потроху, геологія відкрила те, що земна кора складається з суміжних плит або материкових пластин. В геології стало відомо, що великі гори, по суті, пливуть морем міцних порід великої щільності, які перебувають під ними.

Відкрилося й те, що у гір є коріння, яке допомагає цій плавучості і зміцненню плит і

пластин, аби вони не хиталися і не коливалися. Вчений-геолог Ван Англін у своїй книзі «Геоморфологія», яка була видана в 1948 році, на 24 сторінці сказав: «Зараз зрозуміла необхідність існування кореня у кожній гори на поверхні Землі». Що ж стосується функції та ролі гір у зміцненні земної кори, то її підтвердив принцип «гідростатичної рівноваги Землі», як про це в 1889 році сказав американський геолог Кларенс Даттон, довівши, що гірські височини занурені в Землю на величину, яка відповідає її довжині і висоті. Сутність «Земних плит», яка була підтверджена в 1969 році, вказує

на те, що гори виконують роль збереження рівноваги кожної з плит земної кори.

Феномен

У той час, як людина перебувала у невігластві щодо природи гір, і продовжувала перебувати в такому стані до середини 19-го століття, Священний Коран, в цих благородних аятах, категорично засвідчив, **що гори подібні до кілочків**: як зовні, так і за своєю функціональністю.

Зовсім нещодавно сприйняли істинність цього точного свідчення. У кілочка є як зовнішня частина, яка

знаходиться над поверхнею Землі, так і внутрішня частина, яка занурена всередину земної кори. Функція кілочка полягає у зміцненні того, з чим він пов'язаний. Гори є своєрідним інструментом зміцнення плит земної кори за рахунок функції розплавлених мас, що знаходяться під землею, які не дають їм рухатися і коливатися. Таким чином, стає очевидним, що це Писання - справжнє Слово Всевишнього Аллаха, Творця гір і всього суцього. Підтвердженням цьому також є Його слова:

“Він поставив на землі непохитні гори, щоб вона не коливалася під

вами, а також річки й дороги. Можливо, ви підете прямим шляхом!” (16:15)

То хто ж повідав Мухаммаду (мир йому і благословення Аллаха) про форму гір і їх функції, адже їх істинна природа відкрилась людям лише після 1960 року?

Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав:

“Воістину, кожна людина із нащадків Адама створена із трьохсот шістдесяти зчленувань...” (Муслім, 1675).

Науковий факт

Імам Муслім повідомив від Абд Аллаха ібн Фарука, що той чув, як Аїша (нехай буде задоволений нею Аллах) сказала: «Пророк (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Воістину, кожна людина з числа синів Адама створена із трьохсот шістдесяти зчленувань, і той, хто (на протязі дня) буде вимовляти слова «Аллах великий» (Аллагу Акбар), «Хвала Аллаху» (Альхамду лі-Лляг), «Немає божества, гідного поклоніння, крім Аллаха» (Ля іляга илля Ллах), і «Слава Аллаху» (Субхана Ллаг); або проситиме в Аллаха прощення; або усуне з дороги, якою ходять люди, камінь, колючку або кістку;

або буде закликати до добрих справ утримувати від осудливого (і зробить за день) триста шістдесят (таких справ, за кількістю) зчленувань (його тіла), той в цей день вбереже себе від Вогню».

Передається від Абд Аллаха ібн Бурейди, що той сказав: «Я чув, як Абу Бурейда говорив: «Я чув, як Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «У [тілі] людини - 360 суглобів, за які вона повинна розплачуватися милостинею». Сподвижники вигукнули: «Хто ж зможе стільки заплатити?» Пророк (мир йому і благословення Аллаха) відповів:

«[Вам достатньо] прибратися в мечеті [принести якусь користь мечеті] або звільнити дорогу від того, що заважає людям. Якщо у вас немає такої можливості, то виконайте два ракати молитви «Духа» і цього буде достатньо. («Муснад» імама Ахмада, 23700)

Зчленування - це спосіб скріплення кісток або хрящів між собою, який має ту чи іншу ступінь рухливості.

Загальна кількість зчленувань

6	Гортанні зчленування	● 86	Черепні зчленування
76	Зчленування хребетного	● 66	Зчленування грудного

стовпа і тазу клітки
 $2 \times 31 = 62$ Зчленування ніг • $2 \times 32 = 64$ Зчлену
рук

Усього 360 зчленувань

Феномен

Пророк (мир йому і благословення Аллаха) повідомив про те, що в людському тілі - 360 зчленувань, хоча знання таких тонкощів, у той час, було просто неможливим, та ще й з такою точністю. Більшість цих зчленувань занадто тонкі або знаходяться в таких місцях, що їх не так просто побачити. Про таку точну кількість зчленувань стало

відомо лише після розвитку анатомії та гістології.

Зчленування, як кажуть мовознавці, це з'єднання між двома кістками. Їх також називають суглобами. Ось так, Пророк (мир йому і благословення Аллаха) 14 століть тому назвав точну кількість зчленувань в людському тілі, яке відповідає анатомічній дійсності. І це ще одне зі знамень одкровення, адже люди, які жили у часи пророцтва, не знали, та й не могли цього знати.

“Невже цього не знатиме Той,
Хто все створив, Проникливий,
Всевідаючий?” (67:14)

Посланець Аллаха (мир йому і
благословення Аллаха) сказав:

«Коли в якомусь народі з'являться
непристойність, розпуста,
перелюб і це піддасться
широкому розголосу, то серед них
поширяться чума і хвороби, які не
були відомі їх пращурам». (Ібн
Маджаг)

Наукові факти

Сучасна наука, за сприяння
вчених, які вивчають
мікроорганізми, протягом двох

останніх століть відкрила групу бактерій, грибків і вірусів, які передаються виключно статевим шляхом через безладні (незаконні) статеві зв'язки.

Це, без сумніву, також стосується і протиприродних статевих зв'язків між представниками однієї статі: між чоловіком і чоловіком, і між жінкою і жінкою.

І коли це коло розпусти і перелюбу набуває обертів, то суспільству загрожують небувалі раніше хвороби і віруси. Адже сталість цих контактів і зв'язків призводить до того, що характерні особливості і властивості бактерій

змінюються, що робить хворобу або важко виліковною, або зовсім невиліковною. І через непристосованість імунітету і відсутність у ньому необхідних клітин, людський організм втрачає здатність з ними боротися. Таким чином, у майбутньому можуть виникнути нові штами вірусів і бактерій. Не так давно, хвороби почали називати захворюваннями, що передаються статевим шляхом, або скорочено (ХПСШ).

Феномен

Пророчий хадіс відкриває нам те, що може трапитися із

суспільством, якщо в ньому будуть мати місце певні передумови і результати...

Передумова: поширення заборонених (незаконних) статевих зв'язків, таких, як: перелюб, протиприродні статеві зв'язки між представниками однієї статі, розповсюдження і задоволення цим. Сьогодні це явище називають «статевою розпущою».

Результати: поширення венеричних та інших захворювань у згубних і нищівних формах, а також виникнення їх нових видів у подальшому.

Усе це вже сталося в багатьох суспільствах: коли серед них розповсюдилися заборонені і протиприродні статеві зв'язки, коли суспільство стало їх схвалювати, коли це стало загальносуспільною поведінкою і дійшло до пропаганди розбещеності усіма можливими способами... Хіба цього не сталося?

Без сумніву, ці жахливі захворювання, у всіх їх страшних проявах, з'явилися і поширилися тоді, коли в цих суспільствах запанував порок. Світ вже став свідком нищівної хвилі сифілісу, яка забрала мільйони життів. У

цьому списку своє почесне місце займає гонорея (трипер) як найпоширеніша хвороба, що передається статевим шляхом. Пізніше з'явився СНІД - хвороба-вбивця, яка повністю руйнує імунну систему людини, а потім, з болями і стражданнями, знищує орган за органом; хвороба, яку досі не знало людство. Таким чином, збулося те, про що повідомив Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха).

Хіба це не є ще одним доказом того, що Мухаммад (мир йому і благословення Аллаха) - істинний Посланець Всевишнього Аллаха?

“Ми покажемо їм Наші знамення на небесних обрїях та в них самих, доки вони не зрозуміють, що – істина! Невже не достатньо того, що Аллах – кожній речі Свідок?” (41:53)

[1] Харіс у пер. з арабської – плугатар, землероб. (Прим. перекладача)

[2] Гаммам у пер. з арабської – безустанний, невтомний. (Прим. перекладача)

[3] Зокрема у ньому говоритья: “Багато американців і тих, хто

підписався під цим посланням переконані, що цінності, поширені Америкою, не такі вже й привабливі, а навпаки шкідливі”. Також вони запевнили: “Споживацтво стало вже способом життя. Поняття “свобода” підлягає визначенням нормам. Поняття “індивідуум” підносять так, ніби воно створило саме себе. Регрес шлюбу і сімейного життя. Додаємо у цей список ще й руйнуючу машину розваг і невпорядкованих статевих відносин, яка ставить їх на перше місце і сприяє поширенню цих вад чи не в кожному куточку нашої планети, незважаючи на те, сприймаються

вони чи ні... Якщо поглянути на наше суспільство, то можна помітити безліч відмінностей між тим, що маємо, і тим, до чого прагнемо”. Див. журнал “аль-Іджтігад”, с. 215, номер 54 за 1423 р.х.

[4] Ті, які сповідують чисте єдинобожжя.

[5] Муслім, 4/2197. Книга про Рай, 63.

[6] Тобто, народжується єдинобожником (мисульманином).

[7] Аль-Бухарі 1359, 1385; Муслім 2658.

[8] «Ан-Нігая фі Гаріб аль-Хадіс»,
Ібн аль-Асір, 3/457.

[9] “Лісан аль-Араб”, Ібн Манзур,
5/56.

[10] Див. попереднє джерело.

[11] Див. попереднє джерело.

[12] Див. [детальне пояснення цієї теми у книзі: “Адва аль-Байан”](#),
3/471-481.

[13] Див. [детальне пояснення цієї теми у книзі: “Адва аль-Байан”](#),
6/477.

[14] Аль-Бухарі, Муслім.

[15] Аль-Бухарі, Муслім.

[16] Назва ярмарки неподалік від Мекки, де змагалися у своїй майстерності доісламські поети.

[17] Див. Тлумачення “Ад-Дур аль-Мансур”, ас-Суюти, аят 8, сури “аль-Анфаль”.

[18] Див. Тафсір, Ібн Касір, 4/136-143.

[19] Мається на увазі, що до справжнього наукового факту відноситься щось більш категоричне, аніж теорія чи припущення.

[20] Частина діалогу, який мав відбувся між нами за кулісами, на

восьмій конференції, присвяченій медицині Саудівської Аравії.

[\[21\]](#) “Невже вони схожі на тих, хто вічно перебуватиме в пеклі та питиме киплячу воду, яка розриватиме їхні нутроці?”
(47:15)

[\[22\]](#) Аль-Бухарі, Муслім.